

Kocsis Tamás

Hold 2

Tegnap volt egy napja, hogy feltettem a buszra,
Jó volt,
hogy itt voltál,
Gyere majd még vissza!
Kérek. De ezt már csak halkán, felszállt,
Egy jegyet innen messze.
Hátsó sor, még láttam, ahogy a busz wifijét kereste.
Én egy fülhallgatót.
Nem várom meg az indulást,
Kemény dallammal nyomok el most minden egyes
Dobbanást.
Vagy könnyet, de miért is?
Megbeszéltük és igaza volt.
Nem mi döntünk barátom, mi nem... soha!
Mondta a bölcs, és nagyot kortyolt a pultok támasza.
Töltött nekem is, a koccintás elmaradt,
Belém mart, megölelt, átjárt majd kitette
Csupasz bőröm az aszfaltra.
Száradjon emberré, formálja konokra,
hogy a következő bicskája törjön benne ketté,
törjön bele minden és mindenki!
Épp úgy, ahogyan szeretné.

Hold 3

Kint kopog az eső, beengedem.
Helyet cserélnek az illatok a szobában.
Én egy kanapéból figyelem, párnát tartok elé,
Ezt is vidd magaddal kérlek!
Az utolsó. Bár arcom minden verejtéke rajta van már,

így is emlékeztet.

És mikor már azt hittem, az idő végzi jó dolgát,

A szemközti széken megrajzolódik körvonala.

Teniszlabdát dob felém,

„Te jössz! Válaszolj!”

Tudsz Te már mindent... és Ő gúnyosan grimaszol,

de hallani akarod igaz?

Azt nem... nyert csatában az öngazolás, jobb híján fél győzelem,

És ez most legyen a Tiéd. Én elveszek a maradékon,

hogy ismertem, szerettem, éltem!

A haladékon.

NEMES LÁSZLÓ: Hódolat / Nicola Tesla

